Vol. XXVIII. Registered No. M. 209 No. 9

MARCH, 1915

மாதர் மித்திரி

Tamil Woman's Friend

"MATHAR MITHIRI"

PUBLISHED BY THE

Woman's Foreign Missionary Society

Methodist Episcopal Church

U. S. A.

METHODIST PUBLISHING HOUSE
MOUNT ROAD, MADRAS

மாதர் மித்திரி.

இது இந்து ஸ்திரீகளின் உபயோகத்தின் பொருட்டு சித்திரப் படங்களுடன் மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் பத்திரிகை. பிரதி ஒன்றுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு, கையொப்பம் இரண்டு அணா. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஒரு பிரதிக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி மூன்று அணா. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஐந்து பிரதிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி ஆறு அணா. கையொப்பப் பணமும் தபாற் கூலியும் முன்னதாக அனுப்பப்பட்டாலொழிய பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. கடிதங்கள், கையொப்பங்கள் அனுப்புவோர் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டிலிருக்கும் மெதடிஸ்ட் பப்ளிஷிங் ஹவுஸில் "மாதர் மித்திரியைப்" பிரசுரிக்கும் ஏஜெண்டு அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

THE WOMAN'S FRIEND

Is an Illustrated Tamil Monthly Magazine published for the benefit of Indian Women. Subscription for one year is 2 annas *in advance*. Postage for a single copy for one year is 3 annas *in advance*. Postage from 2 to 5 copies to one address is 6 annas *in advance*. Address all Communications and Subscriptions to Rev. W. L. KING, *Methodist Publishing House*, MOUNT ROAD, MADRAS.

பொருள் அடக்கம்.

	பக்கம்.
கீர்த்தனை	131
வனாந்தரத்தில் வழிகாட்டி மரங்கள்	132
உறைக்கத்தக்க மதுவிலக்குப்பாடம்	133
ஓர் விசேஷித்த "லக்ஷணம்"	135
ஒரு ருஷிய ஓநாயின் சரித்திரம்	137
கஷ்டமில்லாமல் பிள்ளைகளை பெற்றுவளர்த்தல்	141

மாதர் மித்திரி.

புத். ௨௮. ௧௯௧௫ ௵ - மார்ச்சு ௴. இல. ௯.

PSALM 121.

இராகம், பிலகிரி. ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உனக்கொத்தாசை வரும் நல் உயர் பருவதம், இதோ !

அனுபல்லவி.

தினமும் மனது நொந்து சிந்தை கலங்குவானேன்,— உன

சரணங்கள்.

1. வானம் புவி திரையும் வகுத்த நன்மைப் பிதாவின்
மாட்சிமையின் கரமே வல்லமையுள்ள தல்லோ?— உன

2. காலைத் தள்ளாடவொட்டார், கரத்தைத் தளரவொட்டார்;
மாலை யுறங்கமாட்டார்; மறதியாய்ப் போகமாட்டார்.— உன

3. கர்த்தருன்னைக் காப்பவராம், கரமதில் சேர்ப்பவராம்;
நித்தியமு முந்தனுக்கு நிழலாயிருப்பவராம்.— உன

4. பகலில் வெயிலெனினும் இரவில் நிலவெனினும்
துயர் தருவதுமில்லை, துன்பஞ் செய்வதுமில்லை.— உன

5. தீங்கு தொடாதுன்னை, தீமை படாதுன்மேல்;
தாங்குவார் தூதர் கோடி, தாளிடாதபடி.— உன

6. போக்கும் ஆசீர்வாதமாம், வரத்தும் ஆசீர்வாதமாம்;
காக்கைக் குஞ்சுகள் முதல் கதறி நம்பிவிடுமே.— உன

7. துன்ப துயரத்திலும் துக்க சமயத்திலும்
இன்பமுறும் பொழுதும் எல்லாம் உனக்கவரே;— உன

GUIDEPOSTS ON THE DESERT.

வனாந்தரத்தில் வழிகாட்டி மரங்கள்.

நீ வனாந்தரத்தை ஒருபோதும் பார்த்திராவிட்டாலும், அது எதைப்போலிருக்குமென்று உனக்குத்தெரியும். குறைந்தபட்சம் உனக்கு அதைப்பற்றி கொஞ்சம் அறிவிருக்கும். கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரைக்கும் மணலைத்தவிர வேறெதையுங்காணமுடியாது. அது தளப்பமும் (Undulation) அங்கங்கே சிறு சிறு திட்டுகளுள்ளதாயுமிருந்தபோதிலும், பாதையைக் காட்டக்கூடிய யாதொரு அடையாளத்தையாவது, குறிப்பையாவது அங்கே காணமுடியாது. ஏனென்றால், காற்றினால் அந்தத் திட்டுகளுங்கூட இடம்பெயர்ந்து போகின்றன. தளப்பங்களு மாறிப்போகின்றன. சில நூற்றாண்டுகளாக மெதுவான பாதங்களுள்ள ஒட்டகங்கள் நடந்துசென்ற கால்தடங்கள் தானுண்டு. அவைகள் அவ்வனாந்தரத்திலுண்டாகும் எவ்வித பெருங்காற்று மழித்துப்போடாதபடி மணல்களால் கெட்டிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதமான பாதைகள், அநேக நூற்றாண்டுகளாக ஒட்டகத்தின் மூலமாய் வர்த்தகம் நடந்த தேசங்களிலுள்ள வனாந்தரங்களிலிருக்கின்றன.

அமெரிக்காவிலும் அதுபோன்ற பாழானவிடங்களுண்டு. ஆனால் அவைகளில் அப்படிப்பட்ட பாதைகளில்லை. ஏனென்றால் அந்த வனங்கள் யாதொரு காரணத்திற்காகவாவது, பெரும்பாதைகளாக உபயோகிக்கப்படவில்லை. வனாந்தரத்தில் ஒருவனை வழிநடத்தும் எது ஒன்றுண்டு. அது பழைய உலகத்தில் பூர்வீககாலமுதல் வழிநடத்தி வந்திருக்கும் ஒரு விசேஷித்த எதுவே. இது நக்ஷத்திரங்கள்தான். ஆனால் மப்புமந்தாரமில்லாத காலத்தில்தான் வழிகாட்டுமேதுகரங்களாயிருக்கக்கூடும். தவிர, ஒவ்வொருவரும் இப்படிப்பட்ட வழிகாட்டிகளைக் கண்டுபிடித்து செல்லுவது கஷ்டமே. தண்ணீரிருக்கிற இடந்தெரியாமல் சில பிரயாணிகள் தாகத்தினால் கஷ்டப்பட்டு வருந்துகிறார்கள். இப்படிக் கஷ்டப்பட்டவர்கள்தான், மற்றவர்களை வழிகாட்டக்கூடிய ஏதுகரங்களை உண்டுபண்ணுகிறதில் முயற்சியுள்ளவர்களாயிருக்கிறது மாத்திரமல்ல, வனாந்தரத்தில் பிரயாணஞ்செய்யும்போது, தண்ணீரை எங்கே, எப்படிக் கண்டுபிடிக்கிறதென்பதைப்பற்றியும் பிரயாணிகளுக்கு சொல்லிக்கொடுக்கிறவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை நிவிர்த்திபண்ணுகிறதற்காகவே, வனாந்தரத்தில் அநேகவிடங்களில் வழிகாட்டி மரங்கள் நடப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டுபாதைகள் பிரிகிற இடமெல்லாம், ஒரு வழிகாட்டி மரம் நடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வழிகாட்டி மரங்கள் ஜலமிருக்கிறவிடம் இத்தனை மைல் தூரமென்றும், அதைக் கண்டுபிடிக்கும் விதமிவ்விதமென்றும், பிரயாணிகளுக்குத் திட்டமாகச் சொல்லுகின்றன.

முதலாவதாக, வழிகாட்டி மரங்கள் சுமார் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னே நடப்பட்டன. இத்தூண்கள் காற்றினாலெழும்பிவரும் மணல் தாக்கி மோதினாலும், அசையாமற் நிற்கத்தக்கதாக இரும்பினால் செய்யப்பட்டிருந்தன. ஆனால் மணல் அத்தூண்கள்மேல் எவ்வளவு பலமாய் மோதியடித்ததென்பதற்கும், அவைகளின்மேல் எழுதப்பட்டிருந்த எழுத்துக்கள் மறைந்து, அந்தத் தூண்களும் தேய்ந்து ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனப்படாமற் போனதற்கும்

யாதொரு காரணமுங் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதற்குப்பிறகு ஒரு புது ஒழுங்கு அனுசரிக்கப்பட்டது. யாராவதொருவன் தன் தாகத்தைத் தீர்க்க வேண்டியவிடத்திலெல்லாம் ஒரு வழிகாட்டி மரம் நாட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது முன்னே நடப்பட்டிருந்த மரங்களைப்போலல்லாமல் புது மாதிரியாகச் செய்யப்பட்டதாயிருக்கிறது. எழுத்துக்களடங்கியிருக்கும் குறுக்குச் சட்டமானது துத்தநாகத்தினால் (Zinc) செய்யப்பட்டு இருப்புத்தூணினுச்சியில் பொறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எழுத்துக்களும் வர்ணங்கொடுக்கப்படுகிறதற்குப் பதிலாக அத்துத்தநாகச் சட்டத்திலேயே வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயிரவருஷங்களாக மணல் அந்தத் தூண்கள்மேல் மோதியடித்தாலும், அவைகள் அசையாமல் உறுதியாய் நிற்கும். அவைகளில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களும், அந்தத் தூண்கள் நிற்கும் வரையில் மறைந்துபோகாமல் அவ்வளவு தெளிவாகவுமிருக்கும். இப்போது எவரும் அந்த வனாந்தரத்தினூடே தன் வழியைக் கண்டு பிடித்து, யாதொரு கஷ்டமுமில்லாமல் போகக்கூடும்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்யவேண்டிய நமது ஜீவியத்தின் பிரயாணமும், சில விஷயங்களில் ஒரு வனாந்தரத்துக்கொப்பாகவேயிருக்கிறது. அதில் பிரயாணம் பண்ணுகிற எல்லாருக்கும் உதவியாக வழிகாட்டி மரங்கள் நாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நல்லவர்களும், கல்விமான்களும் அதே பாதையாகவே பிரயாணஞ்செய்து, நாமும் திட்டமாக வழி நடத்தப்படும்படியாக, நமக்கு அநேக ஞாபகசாதனங்களை வைத்துப்போயிருக்கிறார்கள். அவைகள் மிகவும் பிரயோஜனமானவைகளாகவேயிருக்கின்றன. மற்ற எல்லாவற்றிலும், மிகவும் சிறந்ததும், மகாமேன்மையுமான ஒரேயொரு வழிகாட்டி மரமுண்டு. அதுதான் இயேசுகிறிஸ்து. "நானே வழி" என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறவனெவனோ, அவன் தன் பாதையைவிட்டு விலகாமல், மிகவும் அழகானதும், பரிசுத்தமானதுமான மோட்சத்தில் கடைசியாகச் சேர்வானென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.

AN IMPRESSIVE TEMPERANCE LESSON

உறைக்கத்தக்க மதுவிலக்குப் பாடம்.

மதுவிலக்கைப்பற்றி உபந்நியாசங்கள் செய்த ஒரு துரை பின்வருங் கதையைச் சொன்னார்.—

நாங்கள் வைத்த கூட்டங்களுக்கு ஏராளமான ஜனங்கள் வந்திருந்தார்கள். அப்போது புகையிலையினால் விளையும் கொடிய தீமைகளையும், சரீரத்தின் கூறுபாடுகளை அது எப்படித் திமிர்படுத்திப் போடுகிறதென்பதைப்பற்றியும், அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக பூனையின் நாவில் நைக்கொற்றீன் (Nicotine) என்ற திராவகத்தில் ஒருசிறு துளியை விடுவதினால், அது எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செத்துப் போயிற்றென்றும் எடுத்துக் காண்பித்தேன். ஒரு பூனை இருபது அல்லது முப்பது செக்கண்டிலும் (Seconds) ஒரு நாய் ஒரு நிமிஷத்திலும் (Minute) செத்துப்போயிற்று.

புகையிலையின் எவ்விதமான உபயோகத்தினாலுமுண்டாகிற விசேஷமான கெடுதிகளையும், அது நரம்புத்துவாரத்திலுள்ள சிறுசிம்புகளை (Fibrils) கெடுத்து அவைகளிலுள்ள வெண்மையான மூளை

போன்ற வஸ்துவை எப்படி அழித்துப் போடுகிறதென்பதையும், அங்கே கூடி வந்திருந்த வாலிபர் மனதில் பதியச் செய்யும்படி, நாங்கள் மிகவும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டோம். புகையிலையி லுள்ள அந்த நைக்கொற்றீன் (Nicotine) என்ற லாகிரி வஸ்து ஒரு மனிதனுடைய சரீரத்தின் கூறுபாடுகளை விஷமாக்கிப் போடுகிறபடியால், அவன் தன்னை முழு வதுமாக அடக்கியாளக்கூடாதவனாகவும் எதையும் அதிசீக்கிரத்தில் கிரகித்துத் தெளிவாகச் சிந்திக்கக்கூடாதவனாகவு மிருக்கிறான் என்றும் அவர்களுக்குத் தெளிவாக விவரித்துக் காட்டினேன். அடுத்த நாள் நான் கூடாரத்தின் வாச லண்டையில் உட்கார்ந்து வாசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது வெறுங்காலோடு (Barefoot) சில வாலிபப்பையன்கள் ஒரு பெரிய ஆமையைப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டு, நானுட்கார்ந்திருந்த இடத் துக்கு நேராக வந்து, அதிக உற்சாகத் தோடு நின்றார்கள். நானெழுந்து, அவ் வளவு பெரிய பிராணியை அவர்க ளெங்கே கண்டுபிடித்தார்களென்றும், நான் அதை என்னசெய்யவேண்டு மென்று என்னிடம் கொண்டுவந்தார்க ளென்றும் அவர்களைக் கேட்டேன். அப் பொழுது அவர்களில் ஒரு சிறுவன் மரி யாதையோடு தன் தொப்பியைக் கையி லெடுத்துக்கொண்டு "தயவுசெய்து ஐயா—நாங்கள் நேற்றிரவு உமது பிரசங் கத்தைக் கேட்க வந்திருந்தோம். புகை யிலையிலிருக்கும் நஞ்சால் பூனைகளையும், நாய்களையும் நீர் எப்படிக் கொன்றீரெ ன்று சொன்னதையும், அப்போது கேட் டோம். இன்று நாங்களிந்த ஆமையைக் காட்டில் கண்டபோது, அதையும் நீர் வைத்திருக்கும் விஷத்திராவகத்தால் கொல்லும்படி உம்மிடத்தில் கொண்டு வந்தோம்" என்று சொன்னான்.

அப்பொழுது, நான் என்னசெய்ய வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியாதிருந் தது. என்றாலும், ஏதோ ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமென்று அறிந்துகொண் டேன். ஏனென்றால் மற்ற ஜீவஜெந்துக் களைப்போல அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் சாகக்கூடாத அவ்விதமான ஒரு பிராணி யோடு அந்தப் பையன்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். இவ்விதமான ஒரு ஆமை யைக் கண்டங்கண்டமாகத் துண்டித் துப்போட்டாலும், யாதொன்றும் நேரிடாததுபோல, அதின் இரத்தாசயம் அநேக மணிகள் நேரமாகத் துடித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

ஆயினும், அவர்கள் என்னைக் குறை வாக நினைக்காதபடி, நான் செய்யவேண் டிய ஒரேயொரு காரியமாத்திரமிருந்தது. நான் அந்த ஆமையின் நாவில் ஒரு துளி நைக்கொற்றீனை (Nicotine) விடுவே னென்றும், அவர்களுடனே அதைக் கொண்டுபோய், அது வெளியில் வாராத படி அவ்வளவு பத்திரமாக மூடிவைத்து இரண்டு வாரங்களாக அதை விழிப்போடு பார்த்து வரவேண்டுமென்றும் சொன் னேன். ஏனென்றால் அதின் கழுத்தை முழுவதுமாகத் துண்டித்து, ஒரு குளிர்ச் சியானவிடத்தில் வைத்திருந்தால், ஒரு வாரம் அல்லது பத்துநாள்களுக்கு அது உயிரோடிருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு பிராணியைக் கத்தியினால் துண்டித்துக் கொல்லுவதிலும், நைக்கொற்றீன் மூல மாய்க் கொல்லுவது அதிகக் கஷ்ட மென்று நாமும் நினைக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அந்த வாலிபரும் நான் சொன்னபிரகாரஞ் செய்வதாக உண் மையாக வாக்குப்பண்ணினார்கள். நான் எவ்வளவு காலத்திற்கு அந்த ஆமையை வைக்கச்சொல்லுவேனோ அவ்வளவு காலத்திற்கும் அதை வைத்திருப்பதா

கவும், அதின் நிலைமையைப்பற்றி அடிக்கடி தெரியப்படுத்துவதாகவும், அவர்கள் சொன்னார்கள். பிற்பாடு, புகையிலைச் செடியிலுள்ள ஒவ்வொரு இலையிலும் எடுக்கக்கூடிய ஒரே துளி விஷத்திராவகத்தை அந்த ஆமையின் நாவில் விட்டேன். இருபத்தாறு நிமிஷத்திற்குள்ளே அந்த ஆமை செத்துப்போயிற்று.

இதை வாசிக்கிற சிலர் ஒரு பிராணியின் உயிரைக் கொல்லுவது, ஒரு பெரிய குற்றமென்று நினைப்பார்கள். ஆனால் மனிதனுடைய உயிரையும் ஒரு சிறு பிராணியின் உயிரையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், முந்தினதே மிகவும் அருமையானது என்று அவர்கள் மெய்யாகவே கண்டுகொள்ளுவார்கள். அவ்விதமாகக் காரியங்களை ஆராய்ந்தறிந்து பரீட்சை செய்து பார்ப்பதினால் பெரிய மனிதரும் பையன்களும் புகையிலையையுபயோகிக்கிறதினால் விளையுந்தீமைகளைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்துக்கொள்ளுவதுமாத்திரமல்ல, இவ்விதமாகப் பரீட்சைசெய்து பார்ப்பதும் மிகவுமவசியமென்றும், நிச்சயமாயறிந்துகொள்ளுவார்கள்.

இந்தியாவில் சிகரட்டை உபயோகிக்கும் கெட்ட பழக்கம் இருக்கயிருக்க பயங்கரமான விதமாய் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. ஒவ்வொருவர் கையிலும் சிகரட்டை நாம் பார்க்கிறோம். சிகரட்டுகளைத் தவிர வேறொன்றையும் விற்காத ஷாப்புகள் அநேகமிருக்கின்றன. சிறு பையன்களும் அதையுபயோகிக்கிறார்கள். பெரிய மனிதரும் உபயோகிக்கிறார்கள். அவைகள் மிகவும் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுகிறபடியால், அவர்கள் அநேகஞ் சிகரட்டுகளை உபயோகிக்கிறார்கள். அவைகளைப்பற்றி நன்றாயறிந்தவர்கள், அவைகளின் கெடுதியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, நாம் அவர்களுடைய வார்த்தைகளை நம்பி எவ்வித உருவமாயுமமைக்கப்பட்ட புகையிலை மிகவும் தீங்கையுண்டாக்குமென்று அறிவோமாக. விசேஷமாய் சிகரட்டிலுள்ள புகையிலையானது, மிகவுங் கொடியதீங்கையுண்டாக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. ஏனென்றால் அதின் புகையை மனிதர் உட்கொள்ளுகிறபடியினால், சரீரத்திற்கு அது அதிகத் தீமையையுண்டாக்குகிறது. அது ஏன் அதிகத் தீமையையுண்டாக்குகிறதென்பதற்கு இன்னொரு காரணமுமுண்டு. சிகரட்டைச் சுற்றியிருக்கும் கடுதாசியானது, தன்னில்தானே கெடுதியுண்டாக்கக்கூடிய தன்மையுள்ளதாயிராவிட்டாலும் புகையிலையோடு சேர்ந்து எரியும்போது சாவுக்கேதுவான விஷத்தையுண்டுபண்ணுகிறதென்று உண்மையும் பலமுமான அத்தாக்ஷியின்பேரில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

நமது அழகான தேசத்திலிருந்து இவ்விதமான பொல்லாத சத்துருவைத் துரத்தும்படி நம்மால்கூடியமட்டும் பிரயாசப்படுவோமாக.

AN IMPORTANT "SPECIALTY."

ஓர் விசேஷித்த "லக்ஷணம்."

இரண்டு பையன்கள் தங்களுடைய பிற்கால கல்வி விஷயமாய்த் தர்க்கித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒருவன் "நான் சிறு பிராயமுதல் யந்திரங்களோடு வேலைசெய்துகொண்டு வந்திருக்கிறேன். அது ஒரு விஷயந்தான் நான் கற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் நான் வித்தியாவிலக்கண (Technology) பாடசாலையில் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய கல்வி விஷயத்தைப்பற்றித்தான் ஒரு தொந்தரவிருக்கிறது. இங்கிலீஷ் பாஷை

யையும், சரித்திரத்தையும் நான் கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய தவசியமாயிருக்கிறது. இவையிரண்டையும் நான் அதிகமாக வெறுத்துவந்தேன். ஆனாலும், அவைகளில் விர்த்தியடையத்தக்கதாக எற்றமுயற்சி எடுப்பேன்" என்று சொன்னான். மற்ற சகோதரன் "நான் ரசாயன (Chemistry) சாஸ்திரத்தையும், ஜெர்மன் பாஷையையும் படிக்க விரும்புகிறேன். அவைகள் முக்கியமானவைகளும், நான் வைத்திய கலாசாலையில் சேருங்காலத்தில் கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய விசேஷமான இரண்டு பாடங்களாகவுமிருக்கின்றன. கணித சாஸ்திரத்தையுமாயத்தஞ்செய்தால் நலமாயிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அப்படிச் செய்யவும் என்னால் முடியாது" என்று சொன்னான்.

அவர்களுடைய தகப்பனார் புஸ்தகசாலையில் (Library) உட்கார்ந்து, சிலபுஸ்தகங்களை வாசித்துக்கொண்டிருந்தார். இரண்டு பையன்களுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையில் சேரவேண்டிய அவருடைய முறை இப்போது வந்தது. "பையன்களே நீங்களிருவரும் நான் நம்புகிறபடி கைக்கொள்ளவேண்டிய விசேஷித்த லக்ஷணமொன்றுண்டு. ஒன்பதாவது தெருவிலுள்ள ஓர் மனிதன் அப்படியே கைக்கொண்டு வருகிறான். அவனுடைய அரைக்கு முன்னால் தொங்கின அறிக்கைப்பத்திரத்தில் (Notice) காணப்பட்ட சில குறிப்புகள் என்னைக் கவர்ந்துகொண்டன. நான் கடந்தவாரம் அந்த அறிக்கைப்பத்திரத்தைப் பார்த்தபொழுது, என்னால் கூடிய எல்லாவித வேலையையும் அவனுக்குக் கொடுக்கத்தக்கதாக, அவனைப்பற்றிய அவ்வளவு பிரியம் எனக்குள்ளுண்டானது. இன்று பிற்பகலில மறுபடியும் அவனைப் பார்க்கப்போகிறேன். பையன்களே நீங்களும் என்னோடுவர இஷ்டப்படுகிறீர்களா?" என்று தகப்பன் சொன்னார்.

அவருடைய இரண்டு குமாரரும் உடனே சம்மதித்தார்கள். அந்த மனுஷனிடத்தில் காணப்பட்ட விசேஷித்த லக்ஷணமின்னதென்று அறியும்படி அவர்கள் ஆவலாயிருந்தார்கள். அவர்கள் தகப்பனோ புன்சிரிப்போடு தலையை அசைத்துக்கொண்டு "கொஞ்சம் பொறுமையாயிருங்கள், நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுவீர்கள்" என்று சொன்னார்.

அப்படியே பிற்பகலில் தங்கள் தகப்பனோடு அவர்கள் பட்டணத்திற்குச் சென்றார்கள். மின்சாரவண்டியை (Electric Tram) விட்டிறங்கி வேலைஸ்தலத்திற்குள் தகப்பன் பிரவேசித்து "இதோ நான் சொன்ன விசேஷித்த லக்ஷணமுள்ள மனுஷன் இவன்தான்" என்று சொன்னான். அவனுடைய நேர்த்தியான சிறு ஷாப்பின் கதவிற்கு முன்னால் ஒரு நோட்டீசுப்பலகை (Notice Board) தொங்கினது. அதை அந்த இரண்டுபையன்களும் வாசித்துப்பார்த்தபோது "கண்ணாடி, வீட்டு தட்டுமுட்டு முதலிய எல்லாவிதமான சாமான்களும் பழுதுப்பார்க்கப்பட்டு புதுப்பிக்கப்படும். கஷ்டமான குத்தகை வேலைகள் ஒரு விசேஷித்த இன்பம் (Difficult jobs a special delight) என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

"அவன் பிரசித்தம் பண்ணினபடியே ஜீவிக்கிறான். உங்களுடைய தாயாரால் அவ்வளவதிகமாய் விலைமதிக்கப்பட்ட அந்த உடைந்த கிண்ணத்தை அவனிடங் கொண்டுபோனேன். இந்த மனிதனும் அதைப் பழுதுபார்த்துக்கொடுக்க இஷ்டப்படுவானோவென்று அவ்வளவு

சந்தேகப்பட்டேன். ஆனால் அவன் அந்த வேலையைச் சந்தோஷத்தோடும், அபிமானத்தோடு மேற்றுக்கொண்டான். நாமும் அவனதை என்னவிதமாகச் செய்து முடித்திருக்கிறானென்று இப்போது பார்ப்போம்" என்று அவர்கள் தகப்பனாகிய Mr. எவரெட் அந்த ஷாப்பின் வாசற்படியண்டையில் போகும்போது சொன்னார். அப்படியே அவர்கள் உள்ளே பிரவேசித்தபோது புதுப்பிக்கப்பட்ட அந்தக்கிண்ணமானது எவரெட் எதிர்பார்த்ததிற்கதிகமாகச்செய்து முடிக்கப்பட்ட ஒரு நேர்த்தியான வேலையாகக் காணப்பட்டது. சற்று நேரத்திற்கப்புறம் மூன்றுபேரும் வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள். தங்கள் தகப்பன்சொன்னவைகளையெல்லாம் மனதிலெண்ணினவர்களாக அந்த இரண்டு பையன்களும் ஆழ்ந்தயோசனையோடு தங்கள் தகப்பனை நோக்கிப் பார்த்தார்கள். அப்பொழுது தகப்பன் "நீங்களிருவரும், அந்த மனிதனிடத்தில் காணப்பட்ட விசேஷித்த லக்ஷணத்தையே உங்கள் ஜீவியத்திற்கும் பிரமாணமாக்கிக்கொண்டால், நீங்கள் உயர்தரபாடசாலையிலுங்கள் படிப்பைத்தொடங்கும்போது, நீங்கள் எப்படி உங்கள் படிப்பை முடித்து, அப்பாடசாலையைவிட்டு வெளியேறுவீர்களென்பதைப் பற்றி எனக்குள் யாதொரு சந்தேகமுமுண்டாகாது. உங்கள் பிற்கால ஜீவியத்திற்கு, ஒரு பிழைப்பையுண்டாக்கக் கூடிய உங்களுக்குப் பிரியமான பாடங்களைமாத்திரம் உண்மையாய்க் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்பது மாத்திரமல்ல, கணக்கு, சரித்திரம், இங்கிலீஷ் முதலிய பற்பலவிதமான படங்களையும், உங்களால் கூடியமட்டும் பிரயாசப்பட்டுக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்பதுதானதின் கருத்து. உங்கள் கல்விவிஷயத்தில், உங்களுக்கிஷ்டமில்லாத பாடங்களுமிருக்கலாம். அப்படிப்பட்டசமயத்தில், நமது சிநேகிதனுடைய நோட்டீசுப்பலகையில் எழுதப்பட்ட "வருத்தமான குத்தகை வேலைகள், ஒரு விசேஷித்த இன்பம் (Difficult jobs a special delight) என்ற வாக்கியத்தை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். பையன்களே, உங்களிருவராலும் பெருமையடையலாமென்று நான் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்" என்று சொன்னான்.

A RUSSIAN WOLF STORY.
ஒரு ருஷிய ஓநாயின் சரித்திரம்.

ருஷிய தேசத்தில் சில காடுகளில் ஓநாய்கள் ஜாஸ்தி. அவைகள் கூட்டங் கூட்டமாய் அவ்வழியாய்ப் போகும் பிரயாணிகளை எதிர்க்கும். அதற்காக பிரயாணிகள் கைவெடிகள் வைத்திருப்பார்கள். வேகமான குதிரைகள் பூட்டின வண்டிகளில் சவாரி செய்வார்கள். ஆகவே இவ்வோநாய்களை சுட்டுக்கொல்லவாவது அல்லது குதிரைகள் அதிவேகமாய் கடந்துசெல்லவாவது கூடாதிருந்தால், அவர்களைப் பிடித்துக்கொன்று தின்னும்.

இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு இடத்தில் ஒரு ருஷிய துரையும் அவர் மகளும் வசித்தார்கள். அப்பெண் பெயர் ஆல்கா. ஒரு நாள் அவர் வீட்டை விட்டு சற்றுதூரம் ஓர் அலுவலாய்ப்போய் இருந்தார். மாரி காலத்தில் ருஷிய காடுகளில் பனிக்கட்டி ஜாஸ்தி. அப்பனியைக் கடக்க அவர்களுக்கு ஒருவகை வண்டி (Sledge) உண்டு. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு வண்டியில் தகப்பனார் போயிருந்தார். மகள் வீட்டில் தனிமையாயிருந்தாள். நேரம் இருட்டிப்போகுது. தகப்பனாரைக் காணோம். ஏழைப்பெண் என்னசெய்வாள்?

இப்படிக் கவலையோடு ஒவ்வொரு சத்தத்தையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கையில் திடீரென ஒரு சத்தம் கேட்டது. தகப்பனர் வரும் பாதைக்கு நேராய் அந்த சத்தம் காட்டுக்குள்ளிருந்து வந்தது. அது என்ன சத்தம்? ஒரு ஓநாயின் பயங்கரமான ஊளைச்சத்தம்! அவள் உற்றுக் கவனித்தாள். சத்தம் நின்றது. எல்லாம் அமைதலாயிற்று. ஏழைப் பெண் சாதாரணமாய் ஒரு விஷயத்திற்கும் பயப்படாதிருக்கிறவள், ஒரு சின்ன சத்தத்திற்கும் பயந்து பயந்து எட்டிப் பார்த்தாள். ஒரு இலை விழுகிறபோதும், கடிகாரம் அடிக்கும்போதும், நெருப்புத் தழல் எரிந்து விழுகிறபோதும் பயந்து பயந்து எட்டிப்பார்த்தாள்.

அப்புறம் அவள் உட்கார்ந்து, கொஞ்ச நேரம் வாசித்துப் பார்த்தாள். அதுவும் முடியவில்லை. அவள் நினைவெல்லாம் அலைசடிப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. சற்று நேரம் யோசித்துப்பார்த்தாள். அடிக்கடி அவள் தகப்பனர் இருட்டு வேளையில அந்த வழியாய் வந்திருக்கிறார். ஒரு நாளும் ஒரு மோசமும் உண்டானதில்லை. அதோடு அவர் கையில் குண்டு நிரப்பிய இரண்டு கைவெடிகள் இருந்தன. பின்னை ஏன் பயம்? என்றாலும ஏழைப்பெண்ணுக்கு மன ஆறுதலை இல்லை.

மறுபடியும் அந்த சத்தம் கேட்டது. அது ஆல்காவை பயத்தினலும் நடுக்கத்தினலும் நிரப்பினது. ஏதோ ஒரு துன்பம் நடக்குது என்று நினைத்தாள். தன் சிறு பிராயமுதல் ருஷியாவின் கீழ் பாகத்தில் பாழான காட்டுக்குள்ளே ஜீவித்துவந்த அவளுக்கு அந்தச்சத்தம் பசியினல் வருந்தும் ஓநாயின் பயங்கர ஊளைச்சத்தம் என்று திட்டமாய்த்தெரிந்தது. அந்த நாடு மாரிகாலக் கொடுமையின்கீழ் அநேக மாசங்களாய் அகப்பட்டதால் ஏகதேசம் எல்லா மிருக ஜீவன்களும் செத்துப்போயிற்று. ஆனல இந்தக்கொடிய ஓநாய்கள்மாத்திரம் இன்னும் சாகாமல் யாரைக் கொன்று தின்னலாம் என அலைந்து திரிந்தன.

அந்த சத்தம் அவள் வீட்டண்டை கேட்டதுபோலிருந்தது. உடனே ஜன்னல்கள் கதவுகளெல்லாம் சரியாய்ப் பூட்டியிருக்கிறதா என்று ஆல்கா பார்த்தாள். ஓநாய்கள் சிலசமயம் தனிமையான வீடுகளில் ஜன்னல் கதவு வழியாய் உள்ளே வந்து மோசம்செய்வது வழக்கம். ஆகையால் அவள் இரட்டைத்தாழ்ப்பாள் போட்டாள். அச்சமயம் மணிச்சத்தமும், காய்ந்த பனிக்கட்டியின்மேல் ஓடிவரும் குதிரைகளின் காலடிச்சத்தமும் அவள் காதில் தொனித்தாப்போலிருந்தது. தகப்பனர் வந்துவிட்டார் என்று நினைத்து கதவைத் திறந்துவைத்தாள். ஆனல் எவ்வளவு சீக்கிரம் அவள் மனதில் சந்தோஷம் உண்டாயிற்றோ அவ்வளவு சீக்கிரம் மனவருத்தமும் வரத்தக்கதாய் அங்கே ஒருவரும் வரவில்லை. அது அவள் மன ஆசையின் சத்தமேயன்றி நிஜமான சத்தமல்ல. அவள் கொஞ்ச நேரம் அந்த பயங்கரமான குளிருக்குள்ளே நின்றாள். முகம் குளிரால் விறைத்தது. தகப்பனர் வரவே காணும். ஓஹோ! மோசம் வந்துவிட்டது. தகப்பனர் பெரிய ஆபத்துக்குள்ளானர் என்று நிச்சயமாகிவிட்டது. ஏனெனில் ஒருநாளும் அவர் இவ்வளவு தாமதித்து வரமாட்டார். ஒரு தடவை அந்தப்பயங்கர ஓநாய்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்தால் அவர் மீண்டுவருவது அபூர்வம். ஐயோ! என்ன செய்வார்!

நல்லது வரவரக் குளிரின் கொடுமை ஜாஸ்தியாச்சுது. அவளால் வெளியே நிற்கமுடியவில்லை, அவள் உள்ளேபோய்

கிதிலை அடைத்தாள். என்ன செய்ய வென்று அவளுக்குத் தோன்றவில்லை. தன் தகப்பனுக்கு உதவிசெய்ய வேறு யாருமில்லை. ஆதலால் தான் ஏதாகிலும் செய்யவேண்டும். அவள் பிரயாசப்பட வேண்டும். அந்த நிமிஷத்தில் ஏதோ பயங்கரமான ஒரு ஆபத்தில் தகப்பனர் இருக்கலாம். அவளுடைய உதவி அவ ருக்குக் கட்டாயமாய் வேண்டியதிருக்கும் என்று இப்படியாக பலவிதமாய் யோசித் தாள்.

இந்த எண்ணம் அவள் மனதை அறுத் துக்கொண்டிருக்கவே, அவள் குளிரை நீக்கப் போடவேண்டிய வஸ்திரங்களை போட்டுக்கொண்டு, இரட்டை குழாயுள்ள கைத்துப்பாக்கி ஒன்றை கையில எடுத்து அந்த இரவில் காட்டுக்குள் போனுள். மனதில் ஒரு எண்ணமுமில்லாதவள் போல் பனிக்கட்டி மூடியிருந்த பாதை யின் வழியாய் அவள் ஒடினுள். தனக்கு மோசம் வரும் என்று முதலாவது அவள நினைக்கவே இல்லை. அப்புறம் அவள் கொஞ்சநேரம் நின்ருள். யோசித்தாள். ஒருவேளை திடீரென்று அந்த பட்சிக்கிற ஓநாய்க்கூட்டம் தன்னை வந்து எதிர்த்தால் தன்னுடைய நிலைமை எவ்வளவு நிர்ப்பந் தம் என்று நினைத்தாள். குதிரைமேல் வந்தால், காட்டுக்குள் துரிதமாய்ப் போக லாம். ஆகையால் திரும்பவும் தன் வீட் டுக்கு ஒடி, குதிரை லாயத்துக்குள்போய் தன்னுடைய குதிரைக்கு சேணம் வைத் துக்கொண்டு வெளியே நடத்தி, குதிரை மேல் ஏறி, காட்டுக்கு நேரே சென்ருள். தன் குதிரையை அதிவேகமாய் ஓடும்படி தட்டினுள். அந்தக் குதிரையும் தனக்கு நல்ல காற்றுள்ள இடத்தில் ஓடுகிறதற்கு சாவகாசம் கிடைத்ததே என்று நினைத் தாப்போல் ஒரே ஓட்டமாய் சந்தோஷத் தோடு ஓடினது.

காட்டுக்குச் சமீபமாய் ஆல்கா என்ற பெண்வந்தவுடனே, ஓநாய்கள் பயங்கா மாய்க் கதறுவதைக்கேட்டாள். மூர்க்க மான அந்த மிருகங்கள், மெய்யாகவே அவளுக்கு முன்னகவே போய்க்கொண் டிருந்தன. ஒரு நிமிஷநேரம் பயத்தினல் மேற்கொள்ளப்பட்டவளாக, கடிவாளத் தையும் தளரவிட்டுவிட்டாள். பெட்ருவ் (குதிரையின்பெயர்) தன் மூர்க்கமான ஓட்டத்தை விட்டு நின்றிராவிட்டால், அவள் பலவந்தமாய் தரையில் எறியப் பட்டு, மோசத்திற் குள்ளாயிருப்பாள். ஆனல் அறிவுள்ள அந்த மிருகமானது, ஓநாயின் சத்தத்தைக்கேட்டு, ஏதோ மோசம் நேரிடுமென்று உணர்ந்து, என்னசெய்கிறதென்று தெரியாமல் ஒரு நிமிஷம் சந்தேகித்து துடிதுடித்து தரித்து நின்றது. ஆல்காவும் தைரியங் கொண்டு குதிரையைச் செல்லவிடாமல், கடிவாளத்தை இறுகப்பிடித்திழுத்தாள். குதிரை சற்று அமைதியாக நின்றது. பிறகு, அவள் காட்டுக்கு நேராகக் குதிரையை நடத்தி, பத்து நிமிஷத்திற் குள் அவ்விடஞ் சேர்ந்தாள். அவள் சென்ற ஒடுக்கமான பாதையானது இருபக்கங்களிலும் தேவதாரு விருக்ஷங் களால் சூழப்பட்டு இருளாகவும், பயங் கரமாகவுங் காணப்பட்டது. என்றாலும், ஆல்கா காட்டுக்குள்ளே பிரவேசித்தாள். கொஞ்சதூரம் போன பிறகு ஓநாய் களால் மோசம் நேரிட்டாலும், தப்பித் துக் கொள்ளலாமென்ற எண்ணத்தோடு, காட்டின் வெளிப்புறமாகப் போக யோ சித்து, குதிரையை அதற்கு நேராகத் திருப்பி நடத்தினுள். அப்படிப்போகை யில், மரங்களுக்குள்ளே திருட்டுத்தன மாய்ப் பதுங்கிக்கிடந்த ஓநாய்களின் இருண்ட உருவங்களைக் கண்டதாக மன திலெண்ணி, அவ்வளவுக்கதிகமாக அதை

ரியப்பட்டுக் கலங்கினாள். அவளுடைய தகப்பன் இன்னும் உயிரோடிருந்திருப்பானானால், அவ்வழியே வந்து அவளுக்கு உதவிசெய்திருப்பான். அவளும் தன் தகப்பனுக்காக அந்த அவாந்தர வழியில் காத்துக்கொண்டிருந்திருப்பாள். ஐயோ, அடர்த்தியான அந்த மரங்களுக்கு நடுவே, மூச்சற்றவளாக மயங்கி நின்றாள். குதிரையும் அதிகமாகத் திடுக்கிட்டுப் பயந்திருந்தபடியால், அவளுக்கு அடங்கி நிற்கவில்லை.

திடீரென்று குதிரைகளின் பலமான காலடிச்சத்தத்தையும், சக்கரமில்லாத வண்டியின் (Sledge) மணியோசையையும், குதிரைகளை வேகமாய் நடத்திக்கொண்டுவரும் ஒரு மனிதன் சத்தத்தையுங் கேட்டாள். உடனே, ஆல்கா அது தன் தகப்பன் சத்தமென்றறிந்து கொண்டாள். அவன் ஓநாய்களால் பின் தொடரப்பட்டானென்றும் மெய்யாகவே அறிந்துகொண்டாள். ஏனென்றால், அவனிட்ட சத்தமானது, அவள் காதுகளில் அவ்வளவு பயங்கரமாய்த் தொனித்தது. குதிரைகளின் அடிச்சுவடுகளை அவ்வளவு ஆவலோடு பின்தொடர்ந்தபடியால், பசியும் பட்டினியுமாயிருந்த அந்த ஓநாய்களின் சத்தமும் நின்றுபோயிற்றென்று விளங்கிக்கொண்டாள்.

ஆல்கா சஞ்சலத்தினால் நிறைந்து, நம்பிக்கையற்றவளாய்ப் போய்விட்டாள். தன் தகப்பனை இரட்சிக்க இப்போதவள் செய்யவேண்டியதென்ன? அவ்விதமான துஷ்டமிருகங்களோடு சண்டைசெய்யக் கூடியதார்? திடீரென்று ஒரு வேட்டுச் சத்தங்கேட்டது. சற்று நேரத்திற்கப்புறம் இன்னொன்று. உடனே தங்கள் தோழரின் மேல்விழுந்து பக்ஷித்த மற்ற ஓநாய்கள் சத்தமாயுறுமிக் குலைத்ததையுங் கேட்டாள். மதிமயங்கின குதிரைகள் அதிவேகமாய்ப் பாய்ந்து, மிகவும் சமீபமாய் ஓடிவருவதை அவள் கண்டு, உதவிசெய்யுங்காலம் வந்ததென்றுணர்ந்தாள். என்றாலும், தான் ஒரு கல்லைப்போல அசைவற்றுப்போனதை ஆல்கா உணர்ந்தாள். அவள் பேச்சற்று, உணர்வறறு, அசைவற்று நின்றாள். தன் தகப்பனுக்கு நேரிட்ட பயங்கரமான மோசமும், அதிலிருந்து அவனை இரட்சிக்கக்கூடாமலிருந்த நிலைமையையும்பற்றிய ஓரெண்ணந்தான் அவளுடைய மனதை நிரப்பியிருந்தது. தனக்கெதிரே ஒடுக்கமான இருண்ட பாதையின் வழியாகக் காணப்பட்ட சக்கரமில்லாத வண்டியின் விளக்கு வெளிச்சத்தையுங் கண்டாள். குதிரைகளைத் தைரியப்படுத்தி நடத்திவரும் தன் தகப்பன் சத்தத்தையுங்கேட்டாள். ஆல்கா தன் மேகலையில் (Belt) தொங்கவைத்திருந்த கைத்துப்பாக்கியைக் கையில் பிடித்துத் தன் தகப்பனுக்குதவிசெய்ய வேண்டுமென்று ஆயத்தமாயிருந்தாள். என்றாலும் அவளிருகரங்களையும், முழுப்பலத்தையும் குதிரைமேலிருந்து உபயோகப்படுத்த வேண்டியதாயிருந்தது. இவ்விதமான கடைசிநேரத்தில் அவளுடைய குதிரை அவளை மோசம்பண்ணிவிட்டு ஓடிப்போகுமா? ஆகவே தனக்கு நேரிடும் மோசத்தைகவனியாதவளாகக் குதிரையைவிட்டுக் கீழிறங்கினாள். ஆனால், குதிரையோவென்றால் தைரியமான தீர்மானத்தோடு தன் தகப்பனுக்குதவிசெய்யும்படியாக, ஆல்காவைத் தனியே நிற்கவிட்டு, பசித்த ஓநாய்களால் பின்தொடரப்பட்டதுபோல நினைத்துக்கொண்டு தன்வீட்டுக்கு நேராக விரைந்து சென்றது.

இருண்ட காட்டிலிருந்து பனிச்சென்று அந்த சக்கரமில்லாத வண்டி

எதிரேவந்தது. உடனே ஒருவித பயங்கரமான சத்தத்தோடு ஆல்கா அதற்குள் குதித்தேறினுள். அவள் தகப்பனே, ஏதோ ஒரு இருண்ட உருவத்தை மாத்திரங் கண்டதாகவும், தன்னை அது இறுகப்பிடித்ததாகவும் உணர்ந்ததினுல், ஓநாய்களில் ஒன்றுதான் தன்மேல் பாய்ந்துவிட்டதோவென்று நினைத்துக்கலங்கினுன். தன்னை அவளுடைய பிடிப்பிலிருந்து நீக்கி, அவளைச்சுடும்படியாகப் பிரயாசப்பட்டான். ஆனுல் ஏதோ ஒரு நன்மைக்கென்று, அவனுடைய கைதுப்பாக்கியில் யாதொரு தோட்டாவுமில்லாமற் போயிற்று. ஆல்காவோ "தகப்பனே, தகப்பனே" என்று நடுநடுங்கி, பதைபதைத்துத் திகைத்துக்கதறினுள். "பிள்ளையே நீயா" என்று மாத்திரந்தான் அவன் சொல்லக்கூடியவனுயிருந்தான். ஏனென்ருல், அதற்குள்ளாக ஒரு ஓநாய் அவன் குதிரைகளில் ஒன்றின்மேல் பாய்ந்து தாக்கவே, அவன் தன் சவுக்கால் அதை அடிக்கும்படி எழுந்து நின்ருன்.

காரியங்கள் மிகவும் நம்பிக்கையற்ற விதமாய்க்காணப்பட்டன. அவளிடத்தில் அந்தச் சமயத்தில் கைத்துப்பாக்கியில்லாமலும், அவள் தகப்பனுடைய கைத்துப்பாக்கியில் சீக்கிரமாய் தோட்டா போட்டு ஆயத்தப்படுத்தாமலுமிருந்திருந்தால், மெய்யாகவே அவர்களுடைய முடிவு மிகவும் பயங்கரமாயிருந்திருக்கும். அவள் தகப்பனும் கைத்துப்பாக்கிகளைத் திட்டமாயுபயோகித்தபடியால், அந்த மூர்க்கமான மிருகங்களைக் கடந்து தங்களுயிரைத் தப்புவித்துக்கொண்டார்கள். திகிலடைந்திருந்த அவனுடைய குதிரைகள் இன்னுமதிகமாகப் பயந்து வெருண்டுபோகாதபடி, தன் கைத்துப்பாக்கியில மறுபடியும் தோட்டாவைப் போட்டுச் சுடக்கூடாதவனுகவிருந்தான்.

கடைசியாக அவர்கள் வீட்டின் வெளிச்சம் இருட்டில் பளிச்சென்று காணப்பட்டது. களைத்துப்போன குதிரைகள், தங்கள் வீட்டுக்குச் சமீபமாய் வந்துவிட்டதைபறிந்து புதுப்பெலனடைந்ததாகக் காணப்பட்டன. ஆவலோடு விரைந்து முன்சென்று தங்களிருப்பிடஞ் சேர்ந்து, தங்கள் எஜமானுடைய கட்டளையில்லாமலே வாசற்படியண்டை வந்து நின்றன. அபாயமெல்லாங் கடந்துவிட்டதாகவும், தனக்குள்ளே ஏதோவொருவித உணர்ச்சியுண்டாயிருப்பதாகவும், ஆல்கா திடீரென்று நினைத்து, சக்கரமில்லாத அந்த வண்டியிலேயே யாதொரு அசைவுமற்றவளாக உட்கார்ந்திருந்தாள். அவள் தகப்பன் அவளைப் பிடித்துத் தாங்கி, அன்போடு முத்தியிட்டான். ஆனுலும் தான் பேசக்கூடுமோவென்று தன்னைத் தானுமவன் நம்பவில்லை.

அவர்கள் வாசற்படியில் சற்று நின்று தூரத்திலே ஏமாற்றப்பட்டுப்போன பசித்த ஓநாய்களின் ஓலத்தைக் கவனித்துக் கேட்டார்கள்.

MATERNITY WITHOUT SUFFERING.

கஷ்டமில்லாமல் பிள்ளைகளைப் பெற்றுவளர்த்தல்.

நாகரீகமான தேசங்களிலுள்ள ஸ்திரீகள் நாகரீகமில்லாத தேசங்களிலுள்ள ஸ்திரீகளைப் பார்க்கிலும், பிரசவத்தில அதிகக் கஷ்டப்படுகிருர்கள் என்பது நன்ருய்த் தெரிந்தவிஷயமே. இதற்குக் காரணங்களுண்டு. நாகரீகமில்லாத தேசங்களிலிருப்பவர்கள், நாகரீகமான தேசங்களிலிருப்பவர்களைப் பார்க்கிலும் மிகவும் இயற்கையான ஜீவியஞ்செய்கிருர்கள் என்பது ஒரு காரணமே.

அதிக கஷ்டமான பிரசவத்திற்கு முதலாவது காரணம்-என்னவென்றால், நமது முன்னோர்களிடத்திலிருந்து நாம் சுதந்தரித்துக்கொண்ட நமது சரீரக்குறைவுகளே. ஆனால் நாம் அதிகக் கவலையெடுத்துக் கடும்பிரயாசத்தோடு ஜீவித்தால், இப்படிப்பட்ட குறைவுகளையும், நமது தற்கால சந்ததியாரிடமிருந்து நீக்கிப் போடலாம். இரண்டாவது காரணம்-நமக்கு முன்னாகவருகிற பரீக்ஷைநிலைமையில் நாம் யாதொரு கஷ்டத்தையும் உணராதபடி, நமது சரீரத்தைப் பலப்படுத்தி, விர்த்திபண்ணக்கூடிய தளர்ந்த சவுக்கியமான உடைகளைத் தரித்துக்கொள்ளாமல், இறுக்கமான வஸ்திரங்களை உடுத்தி சரீரத்தில் சரியான இரத்த ஓட்டமில்லாமல் செய்வதுதான். மூன்றாவது காரணம்-கர்ப்ப ஸ்திரீகள் சரியான தேகாப்பியாசஞ்செய்யாமல் இருப்பது. இந்த நிலைமைக்குட்பட்ட ஒரு ஸ்திரீ, தன்னை அதிகமாகக் களைத்துப்போகச் செய்யாதபடி கவலை எடுத்துக்கொண்டு தன்னால் கூடிய எல்லாவித அப்பியாசங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடிவயிற்றின் தசை நரம்புகளைப் பலப்படுத்தக்கூடிய எந்த அப்பியாசமும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். முதலாவது, முழங்கால்களை வளைக்காமல் நேரே நிமிர்ந்து நிற்பது. இரண்டாவது, தலைக்கு மேலுள்ள ஏதாவதொன்றை கால் நுனி விரல்களால் எட்டிநின்று கைவிரல் நுனியால் தொடப் பிரயாசப்படுவது. இவைகளை முதலில் செய்வது கூடாதகாரியமாகவிருந்தாலும், தினந்தோறும் ஒழுங்காகச்செய்து வருவதினால், சரீரத்தின் முக்கிய தசை நரம்புகளைப் பலப்படுத்துவதில் மிக்க பிரயோஜனமாயிருக்கும். செய்யக்கூடிய இன்னுஞ்சில அப்பியாசங்களுமுண்டு. இருகைகளாலும் இடுப்பைப் பிடித்துக்கொண்டு, முன்னும் பின்னுமாக கூடியமட்டும், சரீரத்தை வருத்தப்படுத்தாமலும், அதிகக் களைப்பை யுண்டாக்கிக்கொள்ளாமலும் வளைந்துகொடுத்து, அப்புறம் வலபக்கமாகவும் இடபக்கமாகவும் அதேபிரகாரமாகச்செய்தால் நல்லது. கைகளினால் ஏதாவதொன்றைத் தேய்ப்பது, மாபிசைவது, சரீரத்தின் தசைகளைத் தட்டிக்கொடுப்பதாகிய இப்படிப்பட்ட அப்பியாசங்களும் சரீரத்தைப் பலப்படுத்தி, தசைநரம்புகளை உயிர்ப்பித்து உற்சாகப்படுத்துமென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.

அதிகப் பலவீனமானவர்களைத் தவிர மற்ற யாரும் இவ்விதமான அப்பியாசங்களைச் செய்தால் மிகவும் உத்தமம். இவைகளிலெல்லாவற்றிலும் மிகவும் சிறந்த அப்பியாசம் என்னவென்றால், தன் வீட்டிலுள்ள வேலைகளைத் தினந்தோறும் யாதொரு சோம்பலுமில்லாமல் ஒழுங்காய்ச் செய்வதுதான். கர்ப்பமாயிருக்கும் எந்த ஸ்திரீயும், தன் வீட்டு வேலையை யாதொரு சாக்குப்போக்கில்லாமல், தனக்குப் பிரசவகாலம் வரும்வரையில் செய்யவேண்டியதவசியம். நான்காவது-கெடுதியான சாப்பாடுகள் கர்ப்ப ஸ்திரீக்கு அதிக மோசத்தையும், தொந்தரவையும் கொடுக்கும். இரைப்பையானது குழந்தைக்கும் தாய்க்கும் சரியான போஷிப்பைக் கொடுத்து, சரீரத்தின் கூறுபாடுகளை நல்ல ஸ்திதியில் வைக்கக்கூடிய நிலைமையிலிருக்கவேண்டும். பழங்கள், காய்கறிகள், இலேசான இனிய பொருள்கள், (Simple Sweets) ஒரு நாளைக் கொருமுறை கொஞ்சம் மாமிசம் ஆகிய இவ்விதமான இலேசான உணவுகள் எந்தக் குடும்பத்துக்கும் மிகவும் உசிதமானது.

இவ்வித உணவுகளை யாதொரு மாறுதலு மின்றி கொடுத்துக்கொண்டே வருவது நல்லது.

பிரசவகாலத்தில் நோவைக் கொடுக்கக்கூடிய முக்கியமானதும் கடைசியுமான காரணம் என்னவென்றால், கர்ப்ப ஸ்திரீயின் மனோநிலைமையே. பிரசவ காலத்திலுண்டாகிற கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கேள்விப்பட்டு, அவைகளைப்பற்றிப் பேசி சிந்திக்கிறபோது, பயத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டவளாய், அவ்வித நோவுகளுக்கும் பலவித தொந்தரவுகளுக்கும் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து விடுகிறாள் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலுள்ள ஒரு ஸ்திரீ, தனக்கு வரும் அநேகவித மான பரீக்ஷை நிலைமைக்கு ஆயத்தப்படாதவளாய் அதைரியப்பட்டுப் போகிறாள்.

வேதனையில்லாமல் பிரசவமாகக்கூடாதா என்பதைப்பற்றி அநேக தர்க்கங்கள் உண்டானது. கொஞ்சமாவது வேதனையில்லாமலே பிரசவமாகக்கூடுமென்று சிலர் நம்புகிறார்கள். அவ்வித எண்ணமில்லாவிட்டாலும், பகுத்தறிவோடு அனுசரிக்கக்கூடிய சில விதிகளோடும், விவேகமாய் ஜீவிப்பதினாலும், உடையினாலும் பிரசவகாலத்திலுண்டாகக்கூடிய வேதனையை நிவிர்த்திபண்ணலாமென்று நம்புகிறதற்கிடமுண்டு. நமது ஜீவியத்தில் அவ்விதிகளைக் கைக்கொள்வதினாலும் நாமே பிரத்தியக்ஷமாய்க் கண்டு கொள்ளலாம். கர்ப்ப ஸ்திரீயும் பிரசவ காலத்தில் உண்டாகக்கூடிய வேதனையை யாவது அதற்குப் பின்னான மோசத்தை யாவது மறந்து யாதொரு பயமுமற்றவளாய் அந்த நேரத்திற்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பாள்.

பிள்ளைகளைப் பெறுவது இயற்கையான ஒரு காரியமாக இராவிட்டால், இது முற்றிலும் ஒரு மாறான விஷயமாகவேயிருக்கும். பகுத்தறிவோடு அனுசரிக்கக்கூடிய சில முறைகளின் மூலமாய் கர்ப்ப ஸ்திரீகள் அவ்வித கடும் பரீக்ஷையின் நிலைமையில் யாதொரு வேதனையுமற்றவர்களாயிருந்தார்கள் என்று எந்த வைத்தியனும் ரூபிக்கச் சக்தியற்றவனாயிருந்தால், நமது கர்ப்ப ஸ்திரீகளைத் தைரியப்படுத்தத்தக்கதான எவ்வித முகாந்தரமும் நாம் காணமுடியாது.

எந்த வைத்தியனும் தன் சொந்த அனுபவத்தில் கண்டபடி பிரசவ விஷயத்தில் கர்ப்ப ஸ்திரீகள் யாதொரு வேதனையுமற்றவர்களாகவே இருந்தார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் அநேக விஷயங்களில் பிள்ளைப்பேறு வேதனையில்லாமல் ஆகிவிடுமென்று உறுதிப்படுத்திக்கொள்வது ஒரு பெரிய தப்பிதமான காரியமாகத் தோன்றுகிறது. அனுபவம் கொடுக்கிறதைவிட நாமே கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கு அதிக தைரியங் கொடுக்கிறதுபோல இருக்கிறது. நாம் ஏன் அப்படிச் செய்யவேண்டும்? பிரசவ காலத்தில் நேரிடக்கூடிய அவசியமான வேதனைகள் அவைகளின் மூலமாய் விளைகிற ஆசீர்வாதத்தைப் பார்க்கிலும் அவ்வளவு அளவுகடந்தவைகளாகவாயிருக்கின்றன? எல்லா வேதனைகளின் மூலமாயும் அநேக பிள்ளைகளுக்குத் தாயானேன் என்று சொல்லக்கூடாத ஒரு ஸ்திரீயைக் காண்பது மிகவும் அரிதான காரியமே. பிரசவம் வேதனையில்லாமல் ஆகவேண்டுமானால் சாப்பாட்டு விஷயத்தைப்பற்றி எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

அவரவர் சரீரத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதும், சரீரத்தைப் போஷிக்கக் கூடியதுமான இலேசான உணவுகளை உட்கொள்ளவேண்டும். போஜனத்தோடு

பழங்களைச் சாப்பிட்டால் நலம். ஆனால் இடைக்கிடையே அவைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது. சௌக்கியமும், அனலுமுள்ள உடைகளை அவசியமான போதெல்லாம் உடுத்திக்கொள்ளுவதினாலும், போதுமான தேகாப்பியாசத்தின் மூலமாயும், (இது மிகவும் முக்கியம்) மனதை எப்போதும் சந்தோஷமாய் வைத்துக்கொள்ளுவதினாலும் அதிகமான நன்மை விளையும். கடைசியும், மிகவும் விசேஷமுமானது என்னவென்றால், உட்கார்ந்த நிலையிலேயே வெதுவெதுப்பான தண்ணீரில் குளிப்பதுதான். (Sitz-bath).

வேதனையில்லாமல் பிரசவமாகிறது கூடியகாரியமா? ஆம் அதற்கான சகல காரியங்களும் அநுகூலமாயிருந்தால் மாத்திரந்தான். அதாவது உற்சாகம், பூரணசுகம், வீட்டுக்காரியங்களில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளாகிய அப்பியாசம், ஏற்ற தோழமோடு உலாவுதல், பலவிதமானதும் அந்தக் குடும்பத்தில் மற்றவர்கள் சாப்பிடக்கூடியதுமான இலேசான உணவு ஆகிய இவைகளே. ஆனால் தன் நிலைமைக்கேற்றபடி ஒவ்வொரு உணவைப்பற்றியும் எச்சரிக்கையாயிருக்கத்தக்க அவ்வளவுக்கு தன்னை ஒடுக்கத்தக்கதான அவ்வளவு வித்தியாசமான உணவு அவசியமில்லை. சந்தோஷத்தையும், ஒத்தாசையையும் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்ற நல்ல தோழமையும் அவசியமான ஒரு காரியமே. இயற்கையாகவே எந்தப் பக்கத்திலும் அசைவாடத்தக்கதாக சரீரத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் சுவாதீனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அவ்வித உடையை ஆரம்பத்திலிருந்தே தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். உட்கார்ந்த நிலையில் எடுக்கும் ஸ்நானத்தை (Sitz-bath) ஆரம்பத்தில் வாரத்திற் கொருமுறை, பின்பு இரண்டு முறை, அதற்கப்புறம் மூன்றுமுறை, கடைசி மாதத்தில் ஒவ்வொரு இரவிலும் நித்திரைக்குப்போகுமுன் கையாடவேண்டியது. தண்ணீர் குளிர்ந்திராமல் கை பொறுக்கக்கூடிய அவ்வளவு சூடாக இருக்கவேண்டும்.

ஒரு நாள் ஒரு ஸ்திரீ அவள் முதல் பிள்ளை பெற்ற பிறகு என்னிடம் வந்து "பிள்ளை பெறும்போது எனக்குண்டான வேதனைகள் நான் எப்பேர்தும் அறியாத அவ்வளவுக்கதிகமான இன்பத்தையுண்டாக்கினது. எனக்காக அந்த வேதனைகளைச் சகிக்கும்படி ஒருவரையும் நான் கேட்கமாட்டேன்" என்று சொன்னாள்.

என் சொந்த அநுபவத்தில் நான் கண்ட ஒரு திருஷ்டாந்தம் தருகிறேன். சிலமாதங்களுக்கு முன்னே என்னிடத்தில் ஒரு துரைசானி வந்தாள். அவள் முதல்பிள்ளை பெற்று பதினொரு வருஷங்களுக்குப் பின்பு கர்ப்பிணியானாள். அவள் தன்னுடைய முதல் பிரசவத்திலடைந்த வேதனையையும், துன்பங்களையும் மறந்துபோகவில்லை என்று சொன்னாள். இப்போது மறுபடியும் அந்த நிலைமைக்குள்ளானதைப்பற்றி அவள் நினைத்து, மனங்கலங்கிப் போயிருந்தாள். நான் அவளுக்குச் சொல்லவேண்டியவைகளையெல்லாம் சொல்லி அவளைத் தைரியப்படுத்தினேன். அவள் நான் மேலே சொன்ன எல்லா விதிகளையுந் தவறாமல் அநுசரித்தவளாய், அந்தப் பயங்கரமான பிரசவ நிலைமைக்குள் யாதொரு கவலையும் பயமுமற்றவளாய் சந்தோஷமாய்ப் பிரவேசித்து, யாதொரு வேதனையுமற்றவளாய் பிள்ளை பெற்றாள். இப்போது அவள் அநேக பிள்ளைகளுக்குத் தாயாயிருக்கிறாள். பிரசவகாலத்தில் யாதொரு பயமும் அவளுக்கிருக்கவேயில்லை. எந்த ஸ்திரீயும் அதைப்பற்றி பயப்படவேண்டியதில்லையென்று சொல்லக்கூடியவளாயிருக்கிறாள்.

(இன்னும் வரும்)